

Det Forsøg, der her er gjort paa at raade Bod paa den tidligere gjorte Uret, anerkendes selvfølgelig fra disse Mænds Side. Men der synes ikke at være opnaaet et fuldt ud tilfredsstillende Resultat. Alt i alt er det saadant noget som 66 Mand, der berøres af dette Forslag. Men saaledes som Forslaget nu lyder, vil en Del af dem ikke faa Glæde deraf, der nævnes omtrent 23, der slet ikke ville blive berørte deraf, og en Del af dem, der ville faa Gavn af det, ville ikke faa den fornødne Gavn deraf. Der nævnes et Eksempel, som synes ret illustrerende. Det gælder en Mand, som nu er Materialforvalter. Hvis han var vedbleven at være i den Stilling, han havde som Oversergent, derefter havde opnaaet Førfremmelse og saa var bleven afskediget med Pension af en ham utilregnelig Aarsag paa Grund af Svagelighed, vilde han have opnaaet en Pension af omkring 750 Kr. Hvis han nu imidlertid, kort efter at han havde tiltraadt den ny Stilling som Materialforvalter, af samme Aarsag var bleven afskediget, vilde han kun faa en Pension af mellem 150 og 175 Kr., hvis en saadan Afskedigelse skete i Løbet af de første to Aar; skete den efter 4 Aars Forløb, vilde hans Pension være fra 358 til 376 Kr., og først efter 8 Aars Tjeneste som Materialforvalter vilde han kunne opnaa en Pension af 600 Kr. Der synes her at tiltrænges en Ændring i dette Lovforslag, for at det Maal, man har sat sig, kan opfyldes, og det vil sikkert ogsaa kunne opnaas, hvis man ændrer Forslaget saaledes, at man i Stedet for „det 25de Aar“ indsætter „det 18de Aar“ og udelader den sidste Passus om Deltagelse i Felttog før det fyldte 25de Aar. Det vil jo være en Sjældenhed, at en saadan Bestemmelse vilde faa Betydning, saa der synes ikke at være nogen sær Anledning til at faa den med her. Men der er ogsaa den Ejendommelighed, som synes at burde tages med i Betragtning, at disse Mænd overhovedet ikke kunne opnaa Pension, før de ere fyldte 65 Aar. Dette er jo i Modsætning til alle andre militære Embedsmænd, idet disse allerede i 50—60 Aars Alderen ere naaede op paa højeste Pension og endog have Ret til i en tidligere Alder at forlange Afsked med Pension. Ogsaa for Maskinmestre og Undermaskinmestre vil det Tilfælde kunne indtræffe, at de slet ikke ville kunne opnaa højeste Pension, fordi de skulle afskediges, naar de have naaet 60 Aars Alderen. Man maa dertil tage i Betragtning, at militære Embeds-

mænd i adskillig højere Grad end civile Embedsmænd ere udsatte for i deres Tjeneste at paadrage sig saadanne Svagheder, at de nødsages til at tage deres Afsked, og hvis de paadrage sig en saadan Svaghed, vil det i højere Grad være Aarsag til, at de blive indstillede til Kassation, end Tilfældet er for civile Embedsmænds Vedkommende. Jeg skal derfor henstille, idet jeg tiltræder den Bemærkning, der er gjort om, at Løntillæget for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste ikke medregnes, at man retter Lovforslagets § 2 saaledes, at der i Stedet for 25 Aar kommer til at staa 18 Aar, og at de sidste to Linier, som vedrøre Deltagelse i Felttog, udgaa.

Jeg skal saa tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Forslag til Lov om nogle ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet. I al Almindelighed maa man jo udtale Glæde og Taknemlighed over, at dette Lovforslag er blevet forelagt, og det er ogsaa kun faa Røster, der hæve sig med Ønsker om visse Ændringer. Disse Ønsker komme navnlig fra Orlogsværftets faste Personale, som bestaar af Haandværkere, Værftsarbejdsmænd og Fyrbødere. De have efter det foreliggende Forslag faaet et forhøjet Tjenestetillæg, men de synes, at de ikke i den Grad have naaet at blive ligestillede med de Mænd af andre Etater, med hvem de i øvrigt mene at staa paa lige Fod, og der er ogsaa den Mangel derved, at dette Tillæg ikke er pensionsgivende. I Forslaget har man taget Hensyn til, at Underofficererne og ligestillede af Politiet og andre have faaet en saadan Forhøjelse, at de komme omtrent paa samme Løn som de Mænd af andre Etater, med hvem de ere omtrent ligestillede, men det er ikke lykkedes at gennemføre noget lignende for disse faste Arbejderes Vedkommende. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa Haandværkerne, navnlig Haandværkerne af første Klasse. Det er Folk, der anvendes til forskellige Arbejder, Tegning, Overslag og som Ledere af forskellige Arbejder, saaledes at de sikkert med nogen Ret ønske sig sammenlignede med de Mænd, som paa det store Lovforslag ere opførte under 4de Lønningsklasse. Fyrbøderne mene ogsaa, at de nærmest maatte sammenstilles med de Fyrbødere, som paa Lønningslovforslaget findes opførte under 3die Lønningsklasse, Fyrbødere ved Toldvæsenet og Jernbanen. Hvad Værftsarbejderne angaar, ere de i alt Fald for en stor Dels Vedkommende ikke at betragte som almindelige